

Kéž je nám všem přáno

Od konce roku 2004, kdy se prodejem akciové společnosti Fortuna definitivně vzdal veškerých podnikatelských aktivit, patří Michal Horáček k těm šťastlivcům, kteří se mohou v životě věnovat už jen tomu, co je baví. Píše eseje, hodně čte a cestuje, ale je i patronem Komunitního centra Matky Terezy na pražském Chodově či členem správní rady Knihovny Václava Havla. A samozřejmě pracuje na dalších hudebních projektech. Na podzim minulého roku vydal autorské album *Ohrožený druh*, které měsíce kralovalo domácí hitparádě nejprodávanějších nahrávek a sklidilo i ocenění kritiků. Za své životní dílo ovšem textař a producent Michal Horáček považuje divadelní hru ve verších *Kudykam*, kterou už za pár týdnů představí ve Státní opeře Praha.

Setkání generací ve Státní opeře. Libretista a mecenáš *Kudykama* Michal Horáček, autor scénické hudby a instrumentace Ondřej Brzobohatý a jeden z představitelů postavy Martina Ondřeje Rumla.
Foto Jana Pertáková

V narážce na oblíbený žánr hudebního divadla mluvíte o svém projektu jako o „lyrikálu“. V čem je pro vás zásadní rozdíl mezi muzikálem a „lyrikálem“?

Muzikál, jak název napovídá, vychází z muziky. Všechno ostatní, slovo zejména, tu muzice slouží. V lyrikálu je to právě naopak – všechno včetně hudby slouží lyrice nastolené slovy. Libreto *Kudykama* je jednou dlouhou básní; i proto vyšlo už v polovině května v knižní podobě.

V některých rozhovorech jste uvedl, že jednou z motivací ke zrodu *Kudykama* bylo to, že jste nikdy neviděl, jak na písničky s vašimi texty reagují živí posluchači. Nemáte pocit, že to už je zkrátka úděl textaře?

Já na úděly moc nevěřím.

S Petrem Hapkou jste vydali pět alb, na kterých je přes padesát písní. To není moc – vzhledem k tomu, že spolupracujete pětadvacet let. Kolik nových skladeb jste napsali pro *Kudykam*? A nebylo pro vás trochu stresující psát pod bičem termínů? Vydání alba se dá odložit, ale s datem premiéry divadelního představení se moc hýbat nedá...

V *Kudykamovi* jsme použili sedm písní z dosavadní tvorby a deset nebo jedenáct nových. Stresující to trochu bylo, ale já mám stres rád. Bez stresu se cítím nesvůj.

Příběh *Kudykama* vychází z textu jedné z nejstarších písní, které jste s Hapkou natočili – *Penzion Svět*. Byla právě tato skladba tím „spouštěčem“ inspirace, na

který se začaly nabalovat další postavy a příběhy? Je to s odstupem těch pětadvaceti let váš klíčový text?

Ano, vždycky jsem právě tenhle text považoval za klíčový. Ten příběh se v něm skrýval. Jen čekal na to, abych ho rozvíjel. Pravda, načekal se.

***Kudykam* je na české poměry obří projekt – zástup herců a zpěváků v trojí alternaci, padesát představení v sezoně, výpravná scéna, doprovodné aktivity včetně filmového dokumentu o zrodu projektu nebo knihy s libretem a alba s písněmi z představení... To všechno musí stát kupu peněz. Do jaké míry nesete riziko případného finančního neúspěchu?**

Riziko nesu v plné míře sám. Ale v tom, že od nikoho nic ne-

chci, je i velká svoboda. Nemusím nikomu ustupovat, na druhé straně nebudu mít nikoho, na koho bych mohl svalovat vinu za případný neúspěch.

Do projektu jste se pustil jako divadelní začátečník. Jak se liší svět divadla a populární hudby? Byl jste nějakou zvyklostí divadelního provozu překvapen či šokován?

Žádné zvyklosti divadelního provozu jsem neznal, takže jsem je ani nebral v potaz. Je mi lhostejné, na co si kdo zvykl někde jinde. Tohle je *Kudykam* a v něm platí ta pravidla, která jsem vytýčil a na která ostatní přistoupili.

***Kudykam* máte pod kontrolou coby umělecký producent celého projektu. Co přesně to obnáší?**

ROZHOVOR

Máte právo veta ve všem, co se představení týká? Jak se s vaším výsadním postavením smířil třeba režisér Dodo Gombár?

Jako producent samozřejmě právo veta mám. Ale hledím je uplatňovat jen v extrémních případech, a to se ještě snažím, aby to jako veto nevypadalo. Jak se s tím smířil pan režisér, na to byste se musel zeptat jeho. Já mám pocit, že velmi dobře. Ani jeden totiž nepreferujeme vlastní ego, ale jen dobro společného díla.

Váš „lyrikál“ přivede na scénu celou řadu mladých a dosud neokoukaných herců a zpěváků. V titulní roli budou alternovat Vojtěch Dyk, Csongor Kassai a Karel Dobrý. Každý z nich má za sebou trochu jiný životní i umělecký příběh – liší se už tím, že třeba mezi Dykem a Dobrým je šestnáctiletý věkový rozdíl. Bude i každý z Kudykamů poněkud jiným hrdinou – podle toho, kdo z interpretů stane zrovna na scéně?

Ano, postupně se ukázalo, že zejména vzhledem k herci v titulní roli bude každé představení úplně jiné. Karel Dobrý je osudový, skoro démonický, zatímco třeba Vojtěch Dyk hraje a Csongor Kassai věčně nezpytatelný... A připočteme-li k tomu, že v roli Martina jsou také tři interpreti a v roli Martiny dokonce čtyři interpretky a budou se střídát spíše náhodně, budeme potřebovat celou sezonu, abychom viděli totéž představení víc než jednou.

Hluboká věková propast je i mezi vašimi nejbližšími hudebními spo-

Kudykam by měl být podle Michala Horáčka završením jeho spolupráce s Petrem Hapkou. „Anebo čímsi na způsob mistrovské zkoušky, kterou za dávných dob skládali tovaryši nějakého řemesla. Učili jsme se pětadvacet let a teď bychom měli něco pořádného předvést.“

Foto 2media.cz

lupracovníky – skladatel Petr Hapka by mohl být autorovi scénické hudby a instrumentace Ondřeji Brzobohatému dědečkem. Musel jste hasit generační konflikty?

Nemusel. Jsou to všechno osobnosti, které se respektují. A pokud se nějaké napětí objevilo, bylo tvůrčí. Vlastně motivující. Třeba snaha na jedné straně ukázat, že ještě nepatřím do šrotu, a na druhé, že i navzdory dosud krátké životní zkušenosti mám co

nabídnout. A takové napětí je velmi vítané.

V porovnání s vaším loňským písňovým pásmem ženských příběhů Ohrožený druh, který jste natočil s celou řadou pozoruhodných zpěvaček, může možná Kudykam působit poněkud maskulině. Nebo je to jen dojem?

Máte pravdu, je to výrazně maskuliní příběh. Vychází z mého vlastního životního příběhu, z mé zkušenosti a z mého světového názoru.

Kudykam láká i výčtem hvězd – od Karla Gotta přes Jaromíra Nohavíku po Anetu Langerovou –, které se budou střídát v rolích hostů představení. Co si pod označením j. h. v tomto případě představíte?

Karel Gott, Jarek Nohavica, Jana Kirschner, Dan Landa, Lucie Bílá, Dan Bárta, operní diva Christina Vassileva a další osobnosti prostě přijdou, když se jim bude chtít. Na všech třech premiérách budou určitě, jinak se jejich přítomnost ale nezaručuje, je to taková zvláštní bonus. A ještě úsměvná věc: jakási moula mě prý v nějakém bulvárním časopise obvinil, že mi došly peníze, a tak si účast těch hvězd asi nebudu moci dovolit. Pravda je ovšem ta-

ková, že všichni nabídli, že vystoupí z čirého kamarádství a z dobrého pocitu, že se něčeho takového zúčastní. Takže zdarma. Paradoxně je to tedy tak, že čím víc hvězd, tím méně, a ne víc mě to bude stáť.

Při pohledu na obsazení je zajímavá účast Františka Segrada v roli Pozorovatele. Valašský bard nemá jako jediný z představitelů stálou alternaci. Co když nedejdež onemocní?

František se nechal slyšet, že vystoupí i v případě, že bude mít čtyřičítku horečku. Je to statný chlap, a tak věřím, že leccos vydrží. Jen pokud by snad – jak říkáte nedejdež – zahynul, museli bychom sáhnout k plánu B. Máme samozřejmě takový.

Ze svého divadelního představení jste v průběhu léta dával ochutnávat na nejrůznějších festivalech, od toho filmového v Karlových Varech po hudební Sázavafest. S jakým ohlasem?

Kudykam Prolog, jak to nazval režisér Gombár, jsme představili třikrát. V Hradci Králové, ve Varech a na Sázavafestu. Ohlas mě zaskočil. Ve Varech ucpali diváci provoz na kolonádě a mnozí z nich obsadili leccaké římsy okolních staveb; v Hradci zaplavili di-

Frivolním Mňaudámičkám, napůl dívkám a napůl kočkám, patří v „lyrikálu“ Michala Horáčka podstatné místo. V kostýmech Michaely Hořejší se představily už na karlovarském filmovém festivalu.

Foto 2media.cz

ROZHOVOR

vadlo... Na Sázavafestu to ovšem bylo nejdramatičtější. Lidi tam tolik tleskali a volali, jen co jsme vyšli na pódium, že jsme skoro nemohli ani začít. Nejvíc mě potěšilo, že halasili, ať už přišel zpívat Ondra Ruml nebo Honza Maxián, Vojta Dyk nebo Karel Dobrý.

Už zaznělo, že letos slavíte čtvrtstoletí spolupráce s Petrem Hapkou. Lze Kudykam považovat za završení vašeho šansonierského partnerství? Nebo bude tím stěžejním bodem koncert, na němž se má napřesrok představit většina z interpretů vašich alb?

Završením by Kudykam být měl. Anebo čímsi na způsob mistrovské zkoušky, kterou za dávnych dob skládali tovaryši nějakého řemesla. Učili jsme se pětadvacet let a teď bychom měli něco pořádného předvést. A koncert? Třeba i na něj dojde, ale teď musíme ještě hodně vychytat představení ve Státní opeře. V prostředí tolika tvůrčích osobností pořád vznikají nové nápady, takže jevištní tvar se neustále vyvíjí. Oproti knižní podobě jsem pod dojmem reálné jevištní pod-

*Autor se svým Kudykadem
Foto Daniela Dostálková*

by a často na doporučení Dodo Gombára napřed hodně škrtal a pak zas leccos přidával. Protože všechno musí být výhradně ve věších, není to zrovna snadné. Ale mě ta práce těší, já si to prostě zamiloval. A co člověk miluje, to je vlastně nejsnadnější.

Dokážete předjímat, jak se realizace tak rozkošatělého projektu

odrazí ve vašich dalších plánech? Nebude pro vás do budoucna „obyčejné“ studiové album příliš malým soustem?

No jo, s jídlem vážně roste chuť. Libreto Kudykama obsahuje několik villonských balad, což je formálně nejobtížnější žánr, v jakém se dají básně vůbec skládat. Třeba v angličtině se to skoro nedá napsat... Ale složitá čeština se svými třemi rody, sedmi pády a všelijakými zdobnělinami, citoslovci a dalšími specialitami to dovoluje. Ovšem i tak jen málokomu; rád se bych mezi takové lidi – na prvním místě přichází na mysl Vítězslav Nezval – pokusil přihlásit. I tak je jasné, že napsat takových balad vyčtenou padesátku potrvá léta. Ale postupně to zkouším a co udělám, dávám na www.kudykam.net. Tam, do rubriky Příležitost pro autory, může zavítat kdokoli a kdokoli se taky může pokusit nějakou z těch věcí zhudebnit. Až nabydu dojmu, že je to opravdu zajímavé, udělám z toho album. Na Ohroženém druhu zpívaly vcelku málo známé zpěvačky písně slavných autorů. Tady půjdu ještě dál – i ti skladatelé

budou neznámí. Musí ovšem přijít s něčím pozoruhodným. Kež je nám všem přáno... Věřím, že bude, a už mám i titul toho opusu: Yes, You Can... Zatím jsem obdržel těch skladeb na tři stovky, ale všechno je dosud otevřené.

Zkusme se přenést v čase – píše se 21. říjen 2009, hlediště Státní opery se noří do tmy, od prvního obrazu a prvního verše Kudykamu dělá diváky pár vteřin. Dokážete odhadnout, jaké budou v té chvíli vaše pocity?

Kupodivu ano, aspoň si to myslím. Pokud se toho dožiju, tak to bude stejný pocit, jako když v rovině nějakého důležitého dostihu běží sto metrů před cílem na čele několik koní a já si nevsadil na žádného z nich. Ale ten, na kterého jsem sázkou – hodně vysokou, skoro tak vysokou, že si nemůžu dovolit ji prohrát – uzavřel, útočí podél bariéry a každým cvalovým skokem se k soupeřům blíží. Blíží se ovšem i cíl – stihne to ten můj kůň? To se ani odhadnout nedá, je možné jen doufat. Ale právě proto je to tak vzrušující.

■ Milan Šeří

Hrají: Miroslav Masopust,
František Němec,
Jiří Adamíra,
Jaroslav Konečný,
Marie Rosůlková,
Miloš Nedbal,
Slávka Budínová a další

Oscar Wilde
3 CD
Obraz Doriana Graye

3 hodiny 56 minut
Nahrávka z roku 1980

3CD 399 Kč

www.radioservis-as.cz